

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Forbrug, hvis Efterspørgselen skulde tilfredsstilles helt, og det har jeg indtil nu ikke kunnet tage Ansvaret for. Dette som saa meget andet saa jeg hellere end gerne frigivet, hvis der var Penge nok til at købe for, men det er der givet ikke, fordi vi eksporterer for lidt fra Danmark i Forhold til, hvad vi gerne vil købe fra Udlandet.

Ordføreren (Kr. Kristensen): Til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vil jeg gerne sige om Saftroerne, at det er ikke noget stort Spørgsmaal for os, dette med de 475 t, der oparbejdes andre Steder end paa Sukkerfabrikkerne, men hvad angaar Kontrolspørgsmaalet, kan det ogsaa godt klares. Man har baade Refraktometerbestemmelser, Tørstofbestemmelser og Polarisationsbestemmelser til at klare disse Ting, og vil man oparbejde Roer de paagældende Steder, maa man ogsaa have Midler til Kontrol, og det kan godt praktiseres.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at han har dog denne Gang under Udvalgsbehandlingen faaet alt det Materiale, som han kunde ønske sig (*Aksel Larsen*: For sent!). Det kan man diskutere. Udvalgsbetænkningen er absolut præget af det Materiale, der har været os forelagt. Jeg maa bestemt protestere, naar det ærede Medlem kalder det Vrøvl, hvad der staar midt paa Side 2. For det første er det ikke noget parlamentarisk Udtryk, og for det andet er det den nøgne Sandhed, der staar. Det ærede Medlem ved jo da, at de faktisk betalte Lønninger i adskillige Tilfælde ligger over Tariffbetalingen, og Grunden dertil — det er saa ligetil — er den, at der mange Steder er for faa Medhjælpere i Roemarken. Der mangler Medhjælp, og saa gaar det saadan, at Roerne bliver for store. Vejret sinker maaske, Ukrudtet vokser, og saa skal der større Betaling til for overhovedet at faa gennemført Arbejdet. Paa den Maade er det, at det sker.

Saa nævnte det ærede Medlem, at Arbejdslønnen i visse lollandske Kommuner laa paa fra 2 300 til 2 500 Kr. og derover. Jeg sad og saa paa disse Tal; der er 108 Opgivelser, og ca. en Fjerdedel af disse ligger over 5 000 Kr. og adskillige over 6 000 Kr., en enkelt paa 7 086 Kr. Det forekommer mig at det ærede Medlem har læst disse Tal, ganske som en vis Mand læser Bibelen.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at Afskrivningsfond er jo ikke Reservefond, og denne Jongleren med Tal, saa det svulmer op til det utrolige, baader

intet. Det er ingen klar Erkendelse af de faktiske Forhold, som det her drejer sig om. De 1½ pCt., der ydes ud over de 6 pCt., er jo af „anden Virksomhed“ og er derfor ganske rimelige, og Københavns Sukkeraffinaderi er jo et selvstændigt Aktieselskab, som aldeles ikke hører under Sukkerfabrikkerne og Sukkerordningen.

Det, vi har naaet med Hensyn til Saftroerne, er meget væsentligt, idet vi har faaet skaaret den usunde Ende af Saftroerne væk, de lavprocentige, som det er for dyrt at transportere og for dyrt at oparbejde. Det ærede Medlem erkendte da ogsaa, at Sødeevnen og Sødemængden, der vindes ved Saftroedyrkningen, er af stor Værdi, og hvis man tager dette Sukker med ind under Rationeringen, saa svinder Interessen for Dyrkningen af disse Saftroearter simpelt hen væk, og saa mister man to Ting, baade Beskæftigelsen ved de Fabrikker, der lever paa dem, og Eksportværdien, og derfor har vi ikke villet gaa med til den Ordning.

Saa vil jeg blot yderligere sige dette om Saftroerne, at Roesukkeret kontrolleres dog paa den Maade, at der skal Tilladelse til Opbejldning paa Fabrikkerne, og der skal Tilladelse til Brugen i de Virksomheder, hvor Sukkeret anvendes. Det eneste, der ikke er med endnu, er Iskrem. Med Sukkersaften er der ingen Kontrol, men det er kun saa smaa Mængder, det drejer sig om. Det vil alt sammen kunne afvikles, saa snart Sukkersituationen bliver en anden, og derfor er det, vi foreslaar, at det skal gaa paa den Maade indtil videre, og at vi blot skal skære de lavprocentige Roer væk.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Aidt, at de Stammer, der er foreslaaet, er Sukkerroer til Foderbrug med Tørstofindhold af 21—22 pCt., dog Pajbjerg Rex med Tørstofindhold paa 20 pCt. Jeg kan endvidere oplyse det ærede Medlem om, at der faktisk har været en stor Saftroeproduktion i Jylland, og det er den, vi ikke har villet skære væk.

Hartvig Frisch: Jeg er blevet gjort opmærksom paa, at jeg fortalte mig før vedrørende den amerikanske Notering for Sukker, idet jeg sagde 5 Øre og 5 Cents. Jeg skulde selvfølgelig have sagt 25 Øre og 5 Cents. Jeg har i øvrigt samtidig under Mødet faaet Oplysning om, hvordan Prisen var i det Aar, Krisen var værst, nemlig i 1932. Jeg har tre Noteringer fra dette Aar paa New Yorks Børs, og de er henholdsvis 3,15, 3,16 og 3,17 Cents for Januar til Oktober, og det viser altsaa, at vi dengang har